॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पश्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयज्ञो वा एष यद्गिः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वै देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्में भेषजं करोति पश्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावांनेव यज्ञस्तस्में भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृत्नां क्रुष्ट्यै॥१॥

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंल्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्का्स्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उप दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्र जनयत्येवैनांनेष वै वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः॥२॥

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूनन् वायुरा वंरीवर्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार सादयित तस्माथ्सर्वा नृतून् वंर्षित् यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदधाति तस्माँद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप पृवाभि समनसः॥३॥

यं कामयेतापृशुः स्यादितिं वयस्यांस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसंज्ञानमेवासमें पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्यांस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानंमेवासमें पृशुभिः करोति पशुमानेव भवित् चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्मांच्यत्वारि चर्ख्युषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे॥४॥

मूर्धन्वतीं भंविन्त तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दिख्यंणाया १ श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दिख्यणेऽ १ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरेऽ १ सांवेव प्रति दधाति व्याघ्रो वय इति दिख्यंणे पृख्य उपं दधाति सि १ हो वय इत्युत्तरे प्ख्ययोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामिधंपतिः॥ ५॥

क्रस्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे पुरुषो वय इति पश्चं च॥१॥॥——[१] इन्द्रौग्नी अर्व्यथमानामितिं स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्य

वा इमो लोको विधृतावनयौर्लोकयोविधृत्या अधृतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिर्न्तरिख्यमिव वा एषेन्द्रौग्री इत्याहेन्द्राग्री वै देवानांमोजोभृतावोजसैवैनां- मन्तरिख्ये चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तरिख्यं वै स्वयमातृण्णान्तरिख्यमेवोपं धृतेऽश्वमुपं॥६॥

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापितनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानाम् ध्सृष्ट्या अथां सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः समंब्लीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिर्वे ते दिशों ऽदः हृन्यदिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतः पुरस्तादुपं॥७॥

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्ताँ इत्ते तस्माँत्पुरस्ताँत्प्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्माँत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशाँख्यरा विराङ्किराङ्कन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्ताँ इते तस्माँत्पुरस्ताङ्योतिरुपाँस्महे छन्दा शिस पृशुष्वाजिमंयुस्तान्बृंहृत्युदंजयृत्तस्माद्वार्हंताः॥८॥

पृशवं उच्यन्ते मा छन्द इति दिख्यणत उपं दधाति तस्मौद्दिख्यणावृतो मासौः पृथिवी छन्द इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तर्त ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तर्तो धंते तस्मौद्तरतोभिप्रयायी जंयित षिद्विश्रेश्यसम्पंद्यन्ते षिद्विश्रेशदख्यरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवो बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्दे बृह्ती छन्दंसा स्वारौज्यम्परीयाय यस्यैताः॥९॥

उपधीयन्ते गच्छंति स्वारांज्य स्मप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चात्सप्त वै शीर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्चौ प्राणानार्थ सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्नी राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै स्मीचों दधाति॥१०॥

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बारहंता पृताश्चतंभि श्वाशाः [२] देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा पृता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत्

अक्ष्णयास्तामाया अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथापादधत् तदसुरा नान्ववायन्ततो देवा अभवन्यरासुरा यदेक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्यै भवंत्यात्मना पराँस्य भातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत्॥११॥

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योम सप्तद्श इतिं दिख्यणतोऽत्रं वे व्योमान्नर्ं सप्तद्शोऽन्नमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यिणेनान्नमद्यते धुरुणं एकविर्श इतिं पश्चात्प्रतिष्ठा वा एकविर्शः प्रतिष्ठित्ये भान्तः पंञ्चद्श इत्यंत्तरत ओजो वे भान्त ओजः पञ्चद्श ओजं एवोत्तरतो धंत्ते तस्माद्त्तरतोभिप्रयायी जंयित् प्रतूर्तिरष्टाद्श इतिं पुरस्तांत्॥१२॥

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यांतयत्यभिवृतिः संविश्षा इति दिख्यण्तोऽत्रं वा अभिवृत्तीऽत्रश्रं सिवश्योऽत्रमेव देख्यिण्तो धंत्ते तस्माद्दख्यिणेनात्रमद्यते वर्चौ द्वाविश्या इति पृश्चाद्यद्विश्यातिर्द्वे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजोरेवाभिपूर्वमृत्राद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्या इत्युंत्तर्तस्तस्मांथ्सव्यः॥१३॥

हस्तंयोस्तप्स्वितंरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुपं दधाति चतुंर्वि १ शत्यख्यरा गायत्री गांयत्री यज्ञमुखम् यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित गर्भाः पश्चिव्रश इतिं दिख्यण्तोऽत्रं वै गर्भा अन्नम्पश्चिव्रशोऽन्नमेव देख्यिण्तो धंत्ते तस्माद्दख्यंणेनान्नमद्यत् ओर्जिस्निण्व इतिं पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविर्श इतिं॥१४॥

उत्तर्तस्तस्मांथ्यव्यो हस्तंयोः सम्भार्यतरः ऋतुरेकित्रि र्श इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वै ऋतुर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित ब्रथ्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रि श्र इति दिख्यणतोऽसौ वा आंदित्यो ब्रथ्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्चसमेव देख्यणतो धंत्ते तस्माद्दिख्यणोऽधौ ब्रह्मवर्चसितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रि श्र इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्यै नाकः षद्वि श्र इत्युंत्तरुतः सुवर्गो वै लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्टि॥१५॥

वै त्रिवृदितिं पुरस्तां थ्स्व्यस्त्रंयोविष्श इतिं स्वर्गो वै पश्चं च॥३॥ आ्रशुर्व्योम धुरुणों भान्तः प्रतूर्तिरभिवर्तो वर्चस्तपो योनिर्गर्भा ओजंः सम्भरणः ऋतुंर्ब्रभ्नस्यं प्रतिष्ठा नाकृष्योडंश॥॥=[३]

अ्ग्नेर्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अ्ग्निर्यज्ञमुखं दीख्या यंज्ञमुखम्ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयति नृचख्यंसाम्भागों ऽसीतिं दख्यिणतः शृंश्रुवा १ सो वे नृचख्यसो ५ प्रांता जातायैवास्मा अन्नमि द्याति तस्मां जातो ५ न्या जातायैवास्मा अन्नमि द्याति तस्मां जातो ५ न्या जाते ५ स्पृत १ संप्तद्याः स्तोम् इत्याहान्नं वे जिनत्रम्॥१६॥

अन्नर्ं सप्तद्शोऽन्नंमेव देखिणतो धंते तस्माद्दख्यंणेनान्नंमद मित्रस्यं भागोऽसीति पश्चात्प्राणो वै मित्रोऽपानो वर्रणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकिविर्शः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकिविर्शः प्रतिष्ठित्या इन्द्रंस्य भागोऽसीत्यंत्तर्त ओजो वा इन्द्रं ओजो विष्णुरोजेः ख्यत्रमोजेः पश्चदशः॥१७॥

ओर्ज प्वोत्तरतो धेत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयित् वसूनाम्भागोऽसीति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै वसंवो ेयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्विर्शो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यातयत्यादित्यानां भागोऽसीति दिख्यणतोऽन्नं वा आदित्या अन्नम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नम्पश्चविर्शोऽन्नमेव देख्यिणतो धंत्ते तस्माद्दख्यिणेनान्नमद्यतेऽदित्यै भागः॥१८॥

असीतिं पृश्चात्प्रंतिष्ठा वा अदिंतिः प्रतिष्ठा पूषा प्रंतिष्ठा त्रिणवः प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सवितुर्भागोंऽसीत्युंत्तर्तो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तंरतो धंत्ते तस्मादुत्तरोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रस्तये तस्माद्भाह्मणानामुदींची सनिः प्रसूता धूर्त्रश्चंतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै धूर्तः॥१९॥

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दिख्यणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्माँदृख्यिणावृंतो मासा अत्रं वै यावा अत्रंम्प्रजा अत्रंमेव दंख्यिणतो धंत्ते तस्मादृख्यिणेनात्रंमद्यत ऋभूणाम्भागोंऽसीतिं पृश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तों-ऽष्टाचत्वारिष्श इत्यंत्तर्तोऽनयौंर्लोकयौंः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावंद्वीर्यो॥२०॥

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दिष्यणतो-ऽत्त्यन्नमास्यान्नादो जांयते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त आंजस्व्यंव भंवत्यास्यौजस्वी जांयतेऽकों वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा॥२१॥ विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जांयते यस्यैषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद् सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छुद्यस्यैता उपधीयन्ते व्येवास्मां उच्छुत्यथो तमं एवापं हते॥२२॥

वै जुनित्रं पश्चद्शोऽदिंत्यै भागो वै धृत्रः समावद्वीर्यौ विधा ततो वा इदं चतुर्दश च॥४॥ अग्नेर्नृचख्यंसाञ्चनित्रं मित्रस्येन्द्रंस्य वसूनामादित्यानामदित्यै देवस्यं सिवतः सावित्रवंती धृत्री यावानामृभूणां विवृत्विश्चतुंदश॥॥———[४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपलानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानितिं पश्चार्जनिष्यमांणानेव प्रतिं नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इतिं दिख्यणतो ब्रह्मवर्चसं वै चतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव देख्यणतो धंत्ते तस्माद्दिख्यणोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं एवोत्तंर्तो धंते तस्मात्॥२३॥

उत्तरतोभिप्रयायी जंयति वज्रो वै चंतुश्चत्वारिष्शो वज्रः

षोड्शो यदेते इष्टंके उप्दर्धाति जाता १ श्चेव जंनिष्यमांणा १ श्च भ्रातृंव्यान्प्रणुद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्यै पुरीषवतीम्मध्य उपं दधाति पुरीषं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिंनुते सात्मामुष्मिल्लोंके भविति य एवं वेदैता वा असप्ता नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्ते॥ २४॥

नास्यं स्पत्नों भवति पृशुर्वा एष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृशुषुं दधाति तस्मात्पशुमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदशोपं दधाति सवीर्यत्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्यै यानि वै छन्दार्श्से सुवर्ग्याण्यास्नतैर्देवाः सुवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः॥२५॥

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवश्छन्दो वरिवश्छन्द इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदधाति यान्येव छन्दा श्रेसि सुवर्ग्याणि तैरेव यजंमानः सुवर्गं लोकमेति यज्ञेन वे प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत्॥२६॥ स्तोमंभागा उपदर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सतेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै सप्तस्प्रापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्यै॥२७॥

उत्तर्तो धंत्ते तस्मांद्पधीयन्त ऋषंयोऽस्जत् यित्रचंत्वारिश्शच॥५॥॥———[५]
रिश्मिरित्येवादित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति

दिवर्ं संधिरित्यन्तरिंख्यम्प्रतिधिरितिं पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिंमुशिगिति वसूँन्प्रकेत इतिं रुद्रान्थ्संदीतिरित्यांदित्यानोज् इतिं पितृरस्तन्तुरितिं प्रजाः पृतनाषाडितिं प्शूत्रेवदित्योषंधीरिभिजिदंसि युक्तग्रांवा॥२८॥

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव दंख्यिणतो वज्रम्पर्यौहद्भिजित्ये ताः प्रजा अपंप्राणा असृजत् तास्वधिंपतिर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्म्सर्प इति चख्युंर्वयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपान्तीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तासुं त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी॥२९॥

भवंन्तीर्न प्राजांयन्त ताः सर्रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवेषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीति प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रति ष्ठापयित सात्मान्तरिंख्य रोहित सप्राणोऽमुष्मिं श्लोंक प्रति तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥३०॥

युक्तग्रांवा प्रजा मिथुन्यंन्तरिंख्ख्नद्वादंश च॥६॥॥————[६]

नाक्सद्भिवै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तन्नांक्सदां नाकस्त्त्वं यन्नांक्सदं उपद्यांति नाक्सद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकंम्भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदे उपद्यांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा एतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदे यन्नांक्सदे। ॥३१॥

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यप्सरसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिल्लोंक उपं शेरेऽथों तनूपानीरेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तम्पूपदधं द्यायेदेताभ्यं एवैनं देवताभ्य आ वृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ्त्युत्तंरा नाकसन्ध्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताहगेव तत्॥३२॥

पश्चात्प्राचीमुत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पश्चात्प्राची पत्र्यन्वास्ते स्वयमातृण्णां च विकर्णीं चौत्तमे उप दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुंर्विकर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानां मुत्तमौ धंत्ते तस्मांत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानां मुत्तमौ नान्यामुत्तंरामिष्टंकामुपं दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशृ च यजंमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंको स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वंयमातृण्णामूमेवोपं धत्ते-ऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणमेवास्यां दधात्यथों प्राजापत्यो वा अर्थः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भविति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथों सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रान्तियिद्विकणी यद्विकणीमुंपदधांति देवानांमेव विक्रानितमनु वि क्रमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तरतउंपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति समिं छै॥३४॥

सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सद्स्तत्पंशूनामेषां वै द्वाविर्शतिश्च॥७॥॥———[७]

छन्दा १ स्युपं दधाति पृशवो वै छन्दा १ सि पृशूनेवावं रुन्छे छन्दा १ सि वै देवानां वामम्पृशवो वाममेव पृशूनवं रुन्छ पृता १ ह वै यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तया वै स पृशूनवार रु यदेतामुंपृदधांति पृशूनेवावं रुन्छे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वै गांयत्री तेजं पृव॥३५॥

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतीं भंवन्ति मूर्धानं मे वैन रे समानानां करोति त्रिष्ठभ उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्ठगिन्द्रियमेव मध्यतो धंत्ते जगतीरुपं दधाति जागता वै प्रश्वंः प्रशूनेवावं रुन्द्वे उनुष्ठभ उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठप्राणानाम् ध्येष्टि बृह्ती रुष्णिहाः पृङ्की रुख्यरं पङ्की रिति विषुं रूपाणि छन्दा र स्युपं दधाति विषुं रूपा वै प्रश्वंः प्रश्वंः ॥ ३६॥

छन्दा १सि विषुं रूपाने व पृश्न व रुन्द्वे विषुं रूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उंपधीयन्ते य उं चैना एवं वेदातिं च्छन्दसमुपं दधात्यतिं च्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा १सि सर्वे भिरे वैनं छन्दों भिश्चिनुते वर्ष्म वा एषा छन्दं सां यदितं च्छन्दा यदितं च्छन्दसमुप् दधाति वर्ष्में व समानानां यदितं च्छन्दा यदितं च्छन्दसमुप्दधां ति वर्ष्में व समानानां

करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥३७॥

तेर्ज पुव पुशर्वः पुशवो यर्जमान् एकंश्च॥८॥॥_____

सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां अस्याग्निं वृं श्रीर्न् यथ्सयुर्ज उपदर्धांत्यात्मनैवैन 🕹 सयुर्जं चिन्ते नाग्निना व्यृध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः संतंत

एवमेवैताभिरग्निः संतंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव॥३८॥ लोकमेति गच्छंति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका

देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छत्यिभ्रिं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिंलींकाञ्चोतिंष्मतः कुरुते ऽथौ प्राणाने वैता यर्जमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः

सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेति॥३९॥ सुवर्गमेव ता एव चत्वारिं च॥९॥॥=

वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदंक्धोपंद्ध्यादेकंमृत्

वंर्षेदनुपरिहार ५ सादयित तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित

पुरोवात्सिनं र्सीत्यां हैत है वृष्ट्यें रूप र रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्वे संयानीं भिवें देवा इमाल्लों कान्थ्समं युस्तथ्सं यानीं ना र संयानित्वं यथ्सं यानीं रुपदधांति यथाप्सु नावा संयात्येवम्॥४०।

एवैताभिर्यजंमान इमाल्लाँकान्थ्सं यांति प्रवो वा

पृषों उग्ने यंथ्यं यानी यंथ्यं यानी रुपद्धांति प्रविने वैतम् ग्रयं उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापो ऽग्निः हर्न्त्यहंत प्वास्याग्निरां दित्येष्टका उपं दधात्यादित्या वा एतम्भूत्ये प्रति नुदन्ते योऽलम्भूत्ये सन्भूतिं न प्राप्नोत्यां दित्याः॥४१॥ पृवेनम्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यादित्यो रुचमा देत्ते यौ-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उपदधात्यसावेवास्मिन्नादिक् रुचं दधाति यथासौ देवानाः रोचंत एवमेवेष मनुष्यांणाः रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम

अथो तेर्ज्ञसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेर्जो दधाति प्रजापतिरिग्नमिचिनुत स यशंसा व्यार्ध्यत स एता यशोदा अपश्यता उपाधत्त ताभिवै स यशं आत्मन्नधत्त यद्यशोदा उपदर्धाति यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते

यद्धृतिम्प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति॥४२॥

पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावानेव पुरुषस्तस्मिन् यशों दधाति॥४३॥

एवं प्राप्नोत्यांदित्या अंर्धयृत्येकान्नपंश्चाशचं॥10॥॥**———————[१०]**

देवासुराः संयंत्ता आसन्कनीया १ सो देवा आसन्भूया १ सो-ऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपांदधत भूयस्कृद्सीत्येव भूया १ सो ऽभवन्वन्स्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृत् प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूर्मजयन्नन्तरिख्यसदंस्यन्तरिख्ये सीदेत्यन्तरिख्यमजयन्ततो देवा अभवन्न्॥४४॥

परासुंग् यस्यैता उपधीयन्ते भूयांनेव भंवत्यभीमाल्लाँकाञ्जयि भवंत्यात्मना परास्य भ्रातृंच्यो भवत्यप्सुषदंसि श्येनसदसीत्यांहै अग्ने रूप॰ रूपेणैवाग्निमवं रुन्दे पृथिच्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिर्लोकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव॥४५॥

अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि स॰ रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पाश्चंजन्येष्वप्येष्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पाश्चंजन्यो यः पश्चंचितीकस्तस्मांदेवमांहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋंतूनाम्प्रियं धाम् यदंत्व्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्धे सुमेक् इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकंः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपांप्रोति॥४६॥

अभंवृत्रायुरेवर्त्व्यां उप् पिङ्वर्रशतिश्च॥11॥॥————[११] प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परांपतत्तदश्वोऽभवद्यदश्वंयत्तदश्वंस्याश्वत

प्रजापत्रक्ष्यश्वयत्तत्परापत्तदश्वाऽभव्द्यदश्वय्तदश्वस्याश्व अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यौं-ऽश्वमेधेन यजंते सर्वं एव भंवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्चित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निप वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतर्न्थ्सर्वम्पाप्मानम्॥४७॥

त्रति तरंति ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तरं वै तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तरमादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दिख्यणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैत्सः कटो भवत्यप्सुयोनिर्वा अश्वोंऽप्सुजो वेत्सः स्व एवेनं योनौ प्रतिं ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रड्ड् वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंहृत्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंदध्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥४८॥

सर्वं पाप्मानंमवृह्द्वादंश च॥12॥॥———[१२]

तृतीयः प्रश्नः 19

देवासुराः तेनर्त्व्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे वडुदेंनं प्राचीमिति वसोर्धारांमृत्रिदेवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं छन्दक्षितं पर्वस्व द्वादंश॥12॥ देवासुरा अजायां वै ग्रुंमुष्टिः प्रथमो देवयतामेतद्वै छन्दंसामृश्नोत्यष्टौ पंश्चाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥॥———[१३]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io} \ | \ \ {\sf http://github.com/stotrasamhita.github.io} \ |$

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/